

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

† Emilia Dr. Rațiu

A murit văduva *Emilia Dr. Rațiu n. Orghidan*, soția fostului prezident al Partidului Național din vechea Țară ungu-rească, Dr. Ioan Rațiu.

Inmormântarea i-s'a făcut la Sibiu, în ziua de Luni 4 Februarie, fiind de față însuși Dl *Iuliu Maniu* primministrul țării, împreună cu Dl *Dr. Vaida-Voevod*, ministrul de interne și cu Dl *Voicu Nițescu* ministrul Ardealului, apoi o mulțime de senatori și deputați, și tot corpul de generali și ofițeri din Sibiu.

Repausata a fost tovarășă credincioasă a soțului său, în vremile luptelor politice, pe cari le-a purtat Partidul Național Român, între anii 1860—1900, împărțind cu soțul ei temnița de 15 luni de zile, la care fusese osândit pentru *Memorandul* pe care Dr. Rațiu în fruntea comitetului național, împreună cu alți 300 delegați au voit să-l prezinte Impăratului la Viena.

Locuința statornică a familiei D-rului Rațiu fusese *la Turda*, de unde însă au trebuit să se strămute *la Sibiu*, după-ce ungerii din Turda aproape le sdrobise cu petri casa unde ședeau.

După moartea soțului său (1902), văduva Emilia Dr. Rațiu a continuat să trăiască la Sibiu, în cercul familiei sale, ajungând să vadă și aniversara de 100 ani a nașterii bărbatului său, în toamna trecută.

Chiar de aceea la inmormântarea ei, guvernul Maniu a ținut să pună pe dl *Nițescu* ministrul Ardealului, ca să vorbească în numele său. Iar vrednicul și pururi tinărul *Stefan C. Pop* presidentul *Camerei*, precum și vicepreședintele *Senatului* profesorul *Olinciu*, au vorbit în numele Corpurilor Legiuitoare ale țării.

Prohodul s'a săvârșit în Catedrala ortodoxă din Sibiu, slujind I. P. S. Sa Mitropolitul de acolo, *Nicolae Bălan* cu vreo 12 preoți. Repausata, după naștere era de religia ortodoxă, din familia *Orghidan* dela Brașov, dar ea a cinstit foarte mult și a ajutat biserica unită, a bărbatului său, lângă care a și fost înmormântată, în cripta de lângă biserica unită, a Dr-ului Ioan Rațiu.

În numele bisericii noastre a spus un scurt cuvânt de adio păr. canonic *Dr. V. Macaveiu*, delegat împreună cu păr. can. *Dr. Iuliu Florianu*. de către I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Dr. V. Suci*.

Li zicem și noi: *Fie-1 țărâna ușoară!*

O grea plânsoare

Poporul râvnește astăzi mai mult ca ori când după învățătură, după lumină, dar poștele de prin comune nu-și fac slujba cum trebuie

„Eu scriitoare, eu cetitoare a foii, femeia lui Hara Iuănaș a Țichii, vă scriu prietinelor noștri dila Blaj, dila Unirea Poporului.“

Plângând vă scriu.

Că bărbatu mă toiește, c-am trimis bani 180 Lei pentru foaie și nu ne vine nimica. La două, la trei săptămâni vine o foaie, toată sfărțită, toată murdară.

Oare ce să fac?

Eu le aștept tare cu drag. Și le pociu ceti foarte bine după vorba noastră. Câte 8—9 oameni sunt la noi în serile de Vineri, de Sâmbătă, de așteptăm foile. Ș'apoi nu vin.

Vă rog să-mi scrieți carte, să știu când le trimiteți? Nu uitați de mine că adresa mi tare bună. Dar noi la poștășii dăm vină mare, că ni-le dă la săteni și aceia nu ni-le mai dau în părere de rău.

Vă rog poșta o probosiți, să nu le deie la nime, numai la strășteriu care poartă cărțile.

Am vrut să dau o telegramă la Dumneavoastră, da-i tare scumpă. Fiți buni cercați după lucrul acesta, că numai 5 foi am căpătat până'n ziua de astăzi, de astă toamnă. Și eu așa le aștept de cu drag, ca și cum mi-ați trimite bani. Că n'am nici o foaie așa de dragă ca aceasta dila Blaj..!

De mi-or veni tot așa de rău foile, vreau să mi-le mut la poștă în Jimbor, măcar aceea nu se ține de noi. Dar știu că de acolo n'or per; nu ni le-or fura nime, că acolo e o poștășii tare bună.

Oh, oh, să știu cine mi-le ia foile din poștă de le folosește, la advocat l-aș băga. Cercați după lucrul acesta. Rămânem sândoși. Dumnezeu cu toți! Amin“.

Am tipărit din cuvânt în cuvânt scrisoarea plină de suflet și de înduioșătoare obidă, pe care ne-o trimite nevasta lui Hara Iuănaș a Țichii, de undeva dintr'un sat din părțile Jimborului mare. Scrisoare făcută cu migăleală, în trăsături mărunte, îngrijite, de plivas. Și am tipărit-o chiar așa precum ne-a trimis-o buna noastră cetitoare, femeia slove-nească și scriitoare a lui Hara Iuănaș, ca ajungând această foaie sub ochii domnilor celor mari, cari au grija poștelor și a poștarilor, să vadă înșiși, că plânsoarele celea multe, cari de lungă vreme se tot ridică în potruva poștelor, nu sunt vorbe de clacă, ci adevăr trist și adevărat..!

N'ar strica să știe despre lucrul acesta și Domnii Miniștri, că mare baia e într'o țară când poștele și trenurile nu umblă cum ar trebui!

Că scrisoarea de mai sus, pentru cine își ia osteneala să-o pătrundă cu tot dinadinsul, spune mai multe lucruri foarte însemnate pentru poporul cel bun și scump din țara asta a noastră, dacă vrem să-i purtăm de grijă chiar cum trebuie.

Nevasta lui Hara Iuănaș, este mai întâi un glas dintre mii și zecile de mii de bieți săteni din lungul și din latul țării, cari n'au în comunele lor o poștă de treabă, o rânduală de dai Doamne în privința scrisorilor și a legăturilor cu țara și cu lumea, ci sunt condamnați încă și acuma la slujba vestișilor „măciucași“ pentru cari „oficiul“ de poștari înseamnă hârtie din belșug pentru „foițe“ de țigări, sau hârtie de învelit slănina vara, când umblă la coasă. Pe semne, ce le mai trebuie și țaranilor poștă, că doar' ei nu-s chiar feți-logofeși, nici advocați..!

În locul al doilea, scrisoarea de mai sus arată, ce văpaie nestinsă după învățătură, după lumină, este în sufletul poporului nostru de astăzi, care plânge când nu-și primește gazeta, foaia lui iubită. Și așteaptă câte opt-nouă oameni la câte-un număr, să sosească, și ea, foaia, nu vine! Oh, Oh! Sau dacă vine la 2—3 săptămâni odată, e tot sfărțită și murdară..! Și-au bătut joc de ea măciucași și strășterii cei răi și fără suflet, cari n'au înțelegere de ce înseamnă o gazetă, pentru cine o știe ceti și pricepe. Plângem și noi cu D-ta împreună, biată cetitoare din satul cu poștășii vinovată! Plângem râvna spre lu-

„Fiți salutați în casa mea. Mi-s'a spus că veniți din Dacia“.

„Da am venit, să ne închinăm osemintelor sfinților apostoli“.

„Descrieți, rogu-vă, țara voastră micului meu Caius, care vrea să devină militar și să se lupte cu popoarele de dincolo de Dunăre“.

Incepem a-i povesti micului Caius, cât e de frumoasă Dacia, și cât de bogată, așa că cu tot dreptul i-se poate zice Dacia fericită.

Ne povestește apoi, că împăratul Decius (care a domnit dela 249 până la 251 după Hristos) și-a pus în gând, să pustiască pe toți creștinii; că ea își crește toți copiii ca să devină cu vremea martiri și că-i închină zilnic osămintelor marilor apostoli și mulților martiri de pe vremea împăraților Nero și Dioclețian. Dar spunându-ni-le acestea, ochii i-se umplu de lacrimi, pentru că se vede fi este milă de micul Caius și de cele două fetițe nevârstnice, fi e groază de suferințele lor viitoare.

După ce ne-a imbiat cu de toate, i-am mulțumit pentru buna primire, și am trecut, întovărășiți de Rusticus, în prăvălia brutarului Anacletus, despre care Rusticus vorbea cu multă sfială, pentru că brutarii pregăteau prescurile din cari se făcea sfânta cuminecătură.

În prăvălie nu încăpeai de mușterii, că și păgânii mai bucuroși cumpără pâinea dela creștini, știindu-i cinștiți și foarte curați. Sărării primeau pâinea în cinste. Soția lui Anacletus stă în camera de dincolo și tocmai le povestește celor 9 copii ai săi cum a murit moșul lor ca martir, și că mâne vor merge cu toții în catacombe, ca să presare mormântul moșucului cu flori, și să pună ulei în candela dela mormânt.

Foarte îndestuliți de cele ce văzuserăm, cumpărăm pâine dela Anacletus, pâine albă și moale, bună și frumoasă, și apoi plecăm în Subura, la cortele, ca să ne odihnim.

După mai mulți autori, de

Iuliu Maior.

Citiți „Unirea Poporului“.

Nici Câmpia nu rămâne mai pe jos!

În nr. 3 al gazetei noastre (20 Ianuarie 1929) încreștam îmbucurătoarea știre, pe care o primisem dela Păr. Victor Gergely despre comuna Frumoasa, jud. Ciuc, unde cazurile de moarte față de nașteri sunt mult mai puține, așa că bravul nostru popor din acea comună arată an de an un spor foarte frumos.

În legătură cu știrea noastră de-atunci, primim acum o scrisoare „de pe Câmpie“, tot atât de înveselitoare și de însemnată din punct de vedere național. Înștiințarea ne vine dela un oficiu public, care este în cea mai deplină măsură să cunoască și să controleze datele pe cari ni-le trimite. Și ni-se spune, că în privința sporului populației românești nici mândra noastră „Câmpie“ nu rămâne mai prejos, decât „Frumoasa“ din puntea Moldovei. Astfel în comuna Pogăceaua în anul 1928, la vre-o 400 familii, au fost:

Nașteri: 41 băieți, 46 fetițe.

Morți: 14 bărbați, 12 femei.

Sporul, într'un an, a fost deci de 61 suflete!

Tot așa este cazul și în comuna Sănmărtinul de câmpie, unde de vre-o 5 ani încoace, la 278 de familii sporul este totdeauna peste 30 de suflete!

Foarte bine ar fi însă, să se însemne, că dintre morții câți sunt într'o comună, câți au fost copii sub 2 ani și câți copii între 2—4 ani? Căci numai atunci avem motive de-a ne bucura de sporul poporului nostru, dacă mor cât mai puțini copii mici!

În orice caz însă, comunele noastre de pe Câmpie dau dovada îmbucurătoare, că vechea vigoare a neamului nostru este în floare. Așa ar trebui să fie pretutindeni!

Dela Cib

Zis-a Domnul: „Nu te teme turmă mică, căci este bunăvoința Tatălui vostru să vă dea vouă împărăția“ Luca 12, 32. Cei ce socoteau că în com. Cib s'a stins pe veci Unirea, amar s'au înțeles. Deși se porniseră vrăjmașii cu toată urgia asupra acestui sărman sătuleț din munți, cu fel și fel de mijloace — numai ome-nești și creștinești nu, totuși n'au putut stinge via credință din inimile unor credincioși. Fără de preot 4 ani și fără de sfânt locaș mare și încăpător încă și astăzi — sf. Unire s'a ținut!

Astăzi se ține încă cu mai multă putere. Din mila Domnului, ne-am aranjat o capelă, până când va aduce bunul Dumnezeu ziua în care să ni-se facă și nouă dreptate cu biserica și averea răpită din Cheile Cibului. O, moment de prea mare bucurie va fi, când vom vedea terminată noua biserică din Cib-sat, ce se zidește sub patronajul Preasfințitului Domn Episcop al Lugojului — pentru toți credincioșii de aici.

Am avut lipsă de capelă, de lucrurile trebuincioase la sf. slujbe și ni-le-a dat Domnul. Așa am primit frumoase donații dela următoarele persoane:

I. P. S. Domn Dr. Valeriu T. Frențiu al Orăzii: 1 Evanghelie și 1 Apostol, noi ambele.

Biserica r. u. din Zlatna: un rând întreg de odăjdii, cu stihar și acoperitoare de daruri cu tot. O față de tetrapod, un brâu de altar și o cădelniță. Dl. notar Alexandru cu d-na Gizi Fărcășan din Zlatna: un frumos tabernacol pentru altar. Dl. Iosif Zinvel, cursor diec. la Episcopia Lugojului: 2 vol. cari cuprind toate Mineile de pe un an întreg și un stativ pentru Evanghelie.

Dionisie și Ioana Popa din Cib: o cruce de argint pentru altar și o icoană mare a Botezului. Ana Olea I. Petre din Cib: două frumoase covoare noi pentru strane, lucrate în motive românești de buna credincioasă Gheorghita Popovici.

Dșoara Elena Popovici: o cruce, 2 purificatoare, o față albă de altar și 1 ștergar.

Petru Olea I. Aron: două icoane; Ioan

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Hora Roata

Roată dragă, te'nvârtești,
Lumea ca să o nutrești,
Că tragi plugul după tine,
Holda să o are bine!

Dar mai faci tu și alt bine
Că atragi popor la tine;
Când e lipsă, tu aduni
Pe Români bravi și buni!

Pentru faptele 'ndoite
Mai adineaori numite,
Ți-am făcut o Horă zisă
„Hora Roata“, cum e scrisă!

„Cele bune,
Să s'adune;
Cele rele
Să se spele“

Să rămână, ce-i curat
Și la suflet și la suflet!

„Hora Roata“ se 'nvârtește,
Pre Români învârflește,
Ca să joace cu'nfocare
Dela mic și până la mare!

Deci, în joc, noi să intrăm
„Hora Roata“, să jucăm.
Iar în urmă toată gloata
Strige: „Să trăiască Roata“.

Iulia Biroz.

Minuni în zilele noastre

Am povestit*), cum sufletul lui Sadhu Sundar Singh, desgustat de toate mulțumirile vieții pământești, însetat și chinuit de dorul unei vieți depline, a găsit, în sfârșit, izvorul acelei vieți în Domnul Hristos, — și cum a devenit creștin.

— Este foarte greu în India — spune el — pentru celce, fiind într'o castă (clasă) înaltă, se decide să se facă creștin. El este numai decât alungat de acasă și despoiat de tot avutul. Tatăl meu socotea încreștinarea mea ca o mare necinste pentru familie. Mi-a luat hainele și așa gol m'a alungat din casa părintească. Gol am petrecut o noapte friguroasă sub un arbore. Nu cunoșteam suferința, căci trăisem în îmbuibare și bogăție. Aceasta a fost cea dintâi încercare pentru mine. Găsisem starea aceasta a mea dureroasă. Chiar satana mă ispiti: „Ieri în casa părintească erai bine, liniștit, având tot ce-ți trebuie, iar acum suferi“. Și atunci am început să mă gândesc: „În mij-

*) „Omul care a văzut pe Isus“ în nr. 5 al „Unirii Poporului“.

locul luxului și îndestulării din casa părintească eu n'aveam pace în sufletul meu, iar acum, singur și gol sub un arbore, în o noapte friguroasă, sunt cuprins de o liniște minunată“. Era prima mea noapte în ceruri. Lumea nu mi-a putut da niciodată liniștea aceasta, numai Hristos, Hristos cel viu a revărsat asupra mea mulțumirea aceasta măreață. Frigul mă pătrundea, eram gol și flămând, dar simțeam că puterea lui Hristos cel viu mă acopere.

Întoarcerea aceasta minunată la creștinism a lui Sadhu Sundar Singh, ne amintește întoarcerea tot așa de minunată la creștinism a prigonitoriului de Hristos Saul, care după ce a văzut pe Domnul Hristos pe drumul Damascului a ajuns cel mai învățat și mai neostenit apostol și propovăduitor al lui Isus.

După întoarcerea sa, Sadhu Sundar Singh a început a mărturisi pe Isus cel viu compatrioților săi din India, iar în urmă a trecut lanțul munților celor mai înalți a lumii (Himalaia), pătrunzând în țara cea mai misterioasă și mai nepătrunsă încă până azi, în Tibet. Pretutindeni vestia pe Isus cel viu, pe care l-a văzut, înfruntând și luptând cu nenumăratele primejdii de moarte, ce-l pândeau la tot pasul.

— În Tibet — spune el — când predicam Evangelia, m'au prins locuitorii acelei țări și m'au aruncat într'o fântână adâncă de 40 picioare și înconjurată cu zid în care era o ușă încuiată. Brațul stâng mi-a fost rupt încă înainte

Bucur: o icoană mare dela Nicula; Saveta Boca: o față de lână pe altar; Ana și Maria Ianc: un Pentecostar nou; Di Vasile Hoza dela Sibiu: un stihar nou; Păr. Vasile Berinde din Câmpul-lui-neag încă ne-a dăruit un prea frumos potir și Păr. Dr. Iuliu Rațiu din Părul un disc și o stelută, pe care apoi clar. Dr. Gh. Fireza secretarul epp. dela Lugoj, le-a aurit din nou pe spesele proprii.

Mai sunt și alte donații mai mici pe cari spațiul nu ne îngăduie să le publicăm — însă tuturoră din adâncul inimii le aduc eu și tot popoul meu, cele mai calde mulțumite pentru jertfe și bine-faceri. Domnul Dumnezeu să sfințească și să binecuvinte pe cei ce iubesc po-doaba casei sale și să le răsplătească El, cu al său dar și cu a sa iubire. Iară cei ce zac în umbra morții să vadă lumina cea adevărată, care strălucește din Biserica lui Hristos Domnul, singura mântuire a neamului omenesc, pe care porțile iadului nu o vor învinge.

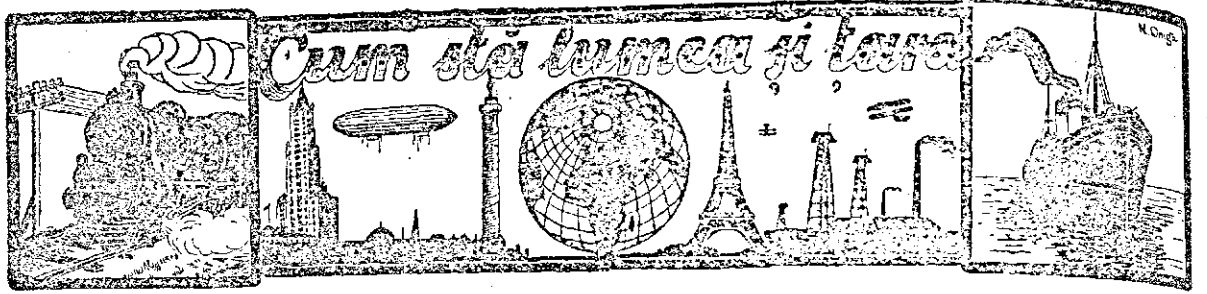
Cib, 25 Ianuar 1929.

Sabin Olea
preotul rom. unit al
Cibului

Un faur din Bucovina își omoară familia și apoi aprinde casa pe ea. Faurul Vasile Martinciuc din comuna Cornești județul Storogineț, s'a sfâdit cu nevastă-sa. Partea nevastei o țineau și amândoi părinții precum și bunica ei. Mânindu-se Martinciuc, a adus pușca din lucrătoare și a slobozit un foc asupra nevastei, care a murit numai decât. Apoi a împușcat pe rând pe amândoi socrii, pe bunica nevastei și pe o femeie străină care ședea lângă cuptor. Podelele casei erau roșii de sânge. A deschis apoi ușa sobei și tot jarul ce se afla în sobă l-a împrăștiat pe podele, a închis ușa casei, iar el a mers în lucrătoare. Când focul cuprinsese deja coperișul, au venit vecinii la stins și unul dintre ei a dat să deschidă ușa lucrătoarei. În clipita aceea însă faurul a ridicat pușca, și-a pus-o sub barbă și, trăgând, și-a împrăștiat creerii prin lucrătoare. Două muieri mai bătrâne încă nu erau moarte. Vecinii le-au dus la spital.

de a fi aruncat în fântână, ca să nu pot ieși și fugi. Alături de mine zăceau niște hoituri și întunec de nepătruns mă înconjură. Mi-se părea că sunt în iad. Atunci se ridică în sufletul meu o ispită: „Unde este Hristosul tău? Vezi, că el nu vine să-ți ajute!” Trei zile am stat în fântâna aceea cu mâna stânga ruptă, în mirosul groaznic și de nesuferit ce ieșea din hoiturileputrede. În suferințele mele mi-am adus aminte de Hristos, Mântuitorul meu. Și iadul în care mă aflam, deveni cer. Pacea Mântuitorului, pacea care covârșește toată mintea, umplu sufletul meu. Am cunoscut, că Isus e cu mine. Și auzii, că cineva deschide ușa și-mi scoboară capătul unei frânghii. Cel ce-mi aruncase frânghia îmi zise s'o prind, dar îi răspunsei că nu pot, fiindcă brațul mi-e rupt. Atunci îmi zise, să trec frânghia pe sub picioare. Așa făcui și fui scos din fântână. Acel om atinse brațul meu, care era rupt. Noaptea fiind întunecoasă n'am putut vedea pe cel ce m'a scăpat. Am crezut, că un soldat tibetan m'a scos, ca să mă ducă și să mă chinuiască din nou. L-am întrebat de numele lui, dar nu mi-a răspuns nimeni. L-ăm strigat și l-am așteptat, dar n'a venit nimeni. Atunci mi-am dat seama și am înțeles, că Hristosul cel viu, că Dumnezeu a fost acela, care m'a scăpat așa, cum scapă și mântuește pe toți aceia, cari cred în El. El este întotdeauna cu noi.

A doua zi am predicat din nou în sat și

Imprumutul a fost semnat

Nu mai e vorbă de clacă, ci fapt săvârșit Sâmbătă în 2 Februarie —
D. Ministru Popovici a sosit acasă Luni, cu contractele —
Cât de mare este imprumutul?

Ceeace se părea, că prea se îndelungă vreme multă, a ajuns în sfârșit la capăt bun. Vestitul imprumut de stabilizare a fost iscălit în ziua de Sâmbătă, 2 Februarie 1929, la ceasurile 5 după amiază, în Paris. Domnu' ministru Mihai Popovici, om brav și de ispravă, cum a dres-o, cum a răsucit-o, a scos-o la căpătâi...! S'au ținut ei anglișii dracului și franțojii ăia cu capetele mari, da' Domnu Popovici al nostru le-a venit de hac. I-a luat cu binișorul, cu vere, cu neiculiță, și ceia și-au bătut șerparele și au scos bănetul, 72 milioane de dolari...! Noi luăm banii să-i hănuim pentru trebuințele țării, plătim dobândă de șapte la sută după capul banilor și suntem legați să întoarcem datoria în 30 de ani.

Ce face țara noastră cu acești bani?

Celea șaptezeci și două milioane de dolari, pe cari îi capătă acum statul nostru imprumut dela băncile franceze și engleze guvernul are de gând să-i întrebuințeze în felul următor: 30 milioane se bagă în căile ferate, 23 milioane se întrebuințează pentru ridicarea în picioare a leului, iar 20 milioane pentru cheltuelile statului, ca plata funcționarilor, a cătanelor și altele asemenea.

Milioanele cari se vor băga în trenuri și în căile ferate, vor ușura transporturile, vor porni negoațele, vânzările, cumpărările, și astfel se va începe o viață mai sprintenă în țara noastră, cu mai multă umblare de bani, cu mai mult câștig.

În locul al doilea se va stabili banul nostru, adecă se va împuteri leul, va fi și el ban cu valoare și cu tragere la cumpănă, încât cine va aduna niște bănișori în curea sa, să știe că și are ceva, nu numai goz de hârtie, bună de aprins pipa. Vom ajunge iarăș la zilele de dinaintea răboiului, când banul era avere, mai bună și mai sigură chiar decât pământul și vita. Că vita poate să-ți piară, ori să-ți cadă, iar pământul să nu rodească, dar banul era aur, ori la noi în țară, ori aiurea. Ș'acum asta se caută cu așa numita stabilizare a leului.

Al treilea, cu milioanele cari se bagă în lipsurile bugetului, să mai astupă celea năcazuri ale statului și mai putem răsufli și noi un pic, cetățenii cari țineam singuri bugetul pe umeri, fie cu dările, fie cu alte porții și aruncuri. Iar când ne-om mai îndrăveni, vom putea mai ușor plăti dările și aruncurile câte se cer.

Așa ne va ușura pe noi acest imprumut, după care umblă guvernele dela Bu-

am fost dus înaintea unui preot budhist (lama). M-a întrebat, cum am putut ieși din fântână. După ce i-am povestit, a mers și a controlat incuietorile dela ușă și le-a găsit așa cum le lăsase. S'a căutat cheia — singura cheie — și ea s'a aflat la cingătoarea preotului budhist. Atunci acesta tulburat îmi zise: „Arată-mi brațul”. Atunci mi-am adus aminte, că omul acela, la ieșirea din fântână îmi atinsese brațul. I-am arătat brațul și s'a convins, că brațul meu era deplin vindecat.

— Dumnezeuul tău te-a ocerotit. Nu-ți vom face nici un rău, însă să părăsești locurile acestea, ca nu cumva să ne ajungă vre-o pedeapsă.

Altă dată Sundar Singh povesti ascultătorilor săi suferințele minunate ale altui apostol al Domnului în Tibet.

— Acest om — spunea Sundar Singh, — după ce a înțeles, că Domnul Hristos este Mântuitorul lumii și-a închinat întreaga viață predicării lui Isus. În Tibet, unde el mersese să predice Evanghelia, l-au prins locuitorii unui sat, l-au suit pe vârful unei coline înalte și i-au zis: „Lapadă-te de creștinism și fă-te budhist, căci altfel te vom arunca în prăpastie”. El răspunse: „Nu pot să mă lapad de Hristos, acum când îl cunosc și știu că El este viu. Eu îmi dau bucuros viața pentru acela, care și-a dat viața pentru mine”. Atunci acei oameni au început a-l batjocori și improșca cu pietri. Văzând apoi că el rămâne neclintit în

credința lui, l-au aruncat în prăpastie. Deși era rănit și zdrobit de moarte, nu a murit. După o jumătate de oră de nesimțire își ridică capul. Era plin de sânge pe corpul întreg, și nu mai avea putere să se ridice. Atunci gândind, că i-s'a apropiat sfârșitul zise: „Toată lumea m'a părăsit, nu este nimeni, să-mi vină în ajutor”. — Deodată însă auzi un glas blând: „Toată lumea te-a părăsit, Eu însă sunt totdeauna cu tine”. Văzu un om, care se apropie de el și care îl ridică, așezându-l cu spatele la stâncă. Rănitul, având o sete grozavă, zise: „Dă-mi te rog, puțină apă, înainte de a muri”. Neavând nici un vas, streinul a fost silit să-i aducă apă cu palmele. Ii dădu să bea astfel de două ori. Când îi dădu însă a treia oră, uimit văzu în palmele streinului urmele unor răni de cuie. El cunoscu atunci pe acela, care venise în ajutorul lui și, căzând la picioarele lui, strigă: „Mântuitorul meu și Dumnezeu!” Isus dispăru și rănitul se ridică îndată. Rănilile și oasele îi erau deplin vindecate, iar puterile revenite.

Reintră în satul unde fusese prigonit, și continuă să mărturisească pe Isus. Mirații oamenii îl întrebară: „Cum se poate să fie viu, cel ce a fost omorât?” El le răspunse: „Eram ca și mort, dar Mântuitorul meu este viu și eu trăiesc de asemeni”.

— Când am auzit întâia oră povestirea aceasta — zise Sundar Singh — nu-mi venia s'o cred. Am întâlnit în urmă pe acel om însuși

curești de atâta vreme. Să și dea Dumnezeu să fie așa, că prea multe nădejdi s'au legat de el. Căci altfel nu știm ce ne-ar mai putea scoate dela sărăcia și imprilo-steala, în cari suntem înglodați până în gât dela războiu încoace!

Scumpirea tutunului

S'au scumpit numai tutunurile domnești

Incepând din ziua de 1 Februarie unele tutunuri și țigări se vând mai scumpe decât până acuma. Fumătorii au fost puși la dare pipărată, însă nu toți. Căci s'au scumpit numai tutunurile „fine” și țigările celea domnești.

Au crescut prețurile la tutunul „Regal”, la „Lux”, la calitatea I—II. Tot asemenea au crescut prețurile la toate felurile de țigări și țigarete, începând dela țigaretile „Ferdinand” și până la „Dame”, cuprinzându-se în celea scumpe și „Regalele” și „Intim Cluburile”, de cari se înfruptau până acum, cel puțin la zile mari, domni notari, primarii și conșilii de prin sate, dimpreună cu toți nădrăgarii mai goluți de pe la orașe. Că barosanii cei mari trăgeau și trag „Remeseuri” „Corpuri diplomatice” și alte minuni cu capetele aurite.

Nu s'au scumpit însă deloc tutunurile de Calitatea III și cel de pipă, precum nici țigaretetele „Funcționari”, „Mărășești” și „Naționale”. Adecă tutunurile și țigaretetele pentru popor, pentru oamenii cu pungile mai sirimane, au rămas în prețurile vechi.

Pocăiți judecați la închisoare

Patru „adventiști” din comuna Cornu-Albești (Moldova), au atacat pe preotul satului cu vorbe vătămătoare. Preotul i-a dat în judecată și în ziua de 1 Februarie Tribunalul din Huși a pedepsit pe cei patru mucări cu câte-o lună închisoare, fiecare.

și l-am întrebat, dacă este adevărat ce se spune despre el. El îmi răspunse: „Înainte de a-ți povesti eu însumi ceva, mergi și întreabă pe păgânii din acel sat, cari m'au aruncat în prăpastie”. Oamenii din sat mi-au spus: Da, noi l-am aruncat de pe stâncă în prăpastie, unde a rămas aproape mort, dar după o jumătate de oră a venit iară în sat deplin sănătos. „Noi nu înțelegem, cum se poate un astfel de lucru”. Venind iară la acel creștin, l-am aflat plin de bucurie și fericire și-mi arată semnele rănilor sale, cari îi rămaseră. — Era fericit că a putut suferi pentru Hristos și că s'a invrednicit a-l vedea. Acest om trăiește și mărturisește și azi pe Isus Hristos. I-am povestit apoi și eu, ce s'a întâmplat cu mine...

— Nu! timpul minunilor n'a trecut, numai timpul credinței e pe ducă!

Ion Rinea.

Și-a câștigat pâinea de toate zilele însuși, vreme de 100 de ani. Zilele trecute a murit la Caracal, un oraș de lângă Dunăre, grădinarul Radu Merarul, în vârstă de 120 ani. De când era de 19 ani și-a câștigat însuși pâinea de toate zilele, până anul trecut când a căzut la pat și au trebuit să-l susțină alții. Așadară a fost deplin sănătos și a putut mărturisi cu mândrie, că vreme de 100 de ani el însuși și-a câștigat pâinea de toate zilele, peste an lucrând în grădina sa, iar iarna vânzând flori și mai cu seamă simburii.

Geruri mari pretutindeni

Iarna asta într'adevăr nu se dă de minciună! Atât lă noi în țară cât și prin ținuturile de mijloc ale Europei sunt geruri mari. Măsurătoarele de frig au arătat la noi până pela 20 de grade. În Rusia frigul a fost în săptămâna trecută și la 34 grade »Celsius» sub linia de lagheț. Frigul se ține destul de aspru și prin Ungaria, Polonia și Germania, unde au și fost ninsori mari în timpul din urmă. Astronomii spun că ne putem aștepta la geruri și mai mari.

Ciudat este însă, că până când în țările de mijloc și de răsărit ale Europei, iarna se ține cu strășnicie, până atunci în țările dela malul Oceanului Atlantic s'ar putea spune că-i timp de primăvară. Și încă chiar și în acele țări în cari de obicei și vara e iarnă. Astfel în Islanda și în Scandinavia oamenii se vaeră de căldură prea mare, atunci când ei sunt învățați să umble tot în cojoace și în haine groase.

Dunărea este înghețată aproape în toată întinderea ei din țara noastră. Mare jale la Galați și la Brăila, că nu pot circula vapoarele cari poartă mărfuri și grâne. Corăbierii sunt întristați că din cauza sloilor mari plutirea vapoarelor se va începe și la primăvară foarte târziu.

În jur de Galați au înghețat oameni. Astfel un bărbat și două femei din comuna Smârdan, cari umblau să meargă la oraș cu necazuri, au fost cuprinși de ger în câmp și înghețați.

În Basarabia prin părțile Tighinei și ale Orheiului au ieșit haite de lupi de prin codri și fac mari pagube în vite. Oamenii nu mai îndrăsnesc să iasă de prin sate.

Iarna se simte și pe mări în formă de furtuni, cari primejdiesc vapoarele. Aproape nu este zi în care să nu se audă despre scufundări de vapoare. La Valparaiso în apropiere de coasta Americii de sud s'au scufundat deodată două vapoare.

Telegramele spun, că iarna s'a întins din greu și asupra Italiei, ceea ce este lucru foarte neobișnuit. A nins la Roma și a nins chiar și în Sicilia, cea mai de miază-zi insulă a Italiei. Oamenii de pe acolo n'au mai văzut zăpadă de zeci de ani.

Seucid frații pentru politică

Încăerarea sângeroasă din comuna Buda, jud. Cernăuți

În comuna Buda din Bucovina oamenii s'au îndușmănit rău de-o vreme încoace. Și nu din alta, decât din politică. Sunt împărțiți în două tabere, unii cu liberalii, alții cu național-țărăniștii. Haia, nici acum după căderea lui d. Vintilă, n'o lasă mai pe jos, hăștia că acuma-i lumea lor și că de hoți și tâlhari li gata! Pricină mare.

În fruntea celor două tabere s'au găsit să fi chiar doi frați buni, Petru și Istodie Ilinciuc. Petru vătaf la național-țărăniști, iar Istodie între mai mari la liberali. Și așa fiind, celea două tabere s'au mâncat și s'au dușmănit într'una, până când, în ziua de 31 Ianuarie, s'au luat la ceartă deschisă în vatra satului și dela o vreme încolo, au pus mâna pe cuțite și pe ciomege. . .

Lovitura cea mai zdravănă a pocnit în capul lui Petru Ilinciuc, șeful organizației național-țărăniște, care a și căzut numai decât la pământ și căzut a fost. În câteva minute și-a dat sufletul.

Partizanii săi, văzând așa întâmplare,

au năvălit mai cu putere asupra liberalilor și curând au culcat și ei la pământ vre-o cinci dintre potrivnici. Între acești cinci căzuți iacă și Istodie Ilinciuc, fratele vătavului mort din tabăra contrară. Noroc însă, că aceștia n'au murit, ci s'au ales numai cu răni mai grele. După sfârșitul bătăii s'au târlit la ale lor.

Petru Ilinciuc însă mort a rămas.

Bineînțeles, războiul politic din comuna Buda a făcut vâlva mare în toată țara și acum coboară acolo comisii, ca să statorească răspunderile și să afle pe vinovați. Poate să-i afle, poate nu. Una însă este sigur, că pe nenorocitul de Pătru Ilinciuc nu-l va mai învia nici o comisie de pe lume! Ș'atunci, foarte cu multă amăreală ne întrebăm și se vor mai întreba și alții ca noi:

— Nu-i oare nebunie curată, să ajungă chiar și frații, până la cuțite și la ciomege, din politică? Nu-și dau seama cei mici, că foarte adeseori din politică nu profită ei, cari își rup oasele și se junghie, ci alții, cari îi întărită și îi învrăjbesc?

Să ne ferim de nebunia asta, că ea prea se întinde de-o vreme încoace!

Încercare de răscoală în Spania

Cetitorii de gazete știu, că în țara Spaniei regele este numai o biată păpușă, iar puterea o are în mâna sa generalul Primo de Rivera, un fel de Mussolini spaniol, ori un Kemal, ca în Turcia. În Spania este adecă dictatură, sau porunca ceala unui singur om.

Nu toți Spaniolii sunt însă mulțumiți cu felul cum conduce generalul Primo de Rivera lucrurile. Unii au și fugit prin străinătăți, tocmai fiindcă erau mari potrivnici ai dictatorului. Aceștia sunt și astăzi prin Franța și prin alte țări, așteptând momentul, să poată face răscoală în potruva lui De Rivera și a guvernului său.

Se pare, că chiar acești refugiați politici ai Spaniei au făcut de curând o încercare de răsturnare a lui De Rivera, reușind să răscoale în potruva guvernului spaniol un regiment de artilerie din orașelul *Ciudad al Real*, la 200 kilometri depărtare de Madrid, capitala Spaniei.

Revoluția era plănuită mult mai mare. Aveau să se răscoale într'o singură zi, la acelaș ceas, toate trupele Spaniei, să pună mâna pe Primo de Rivera și să scape țara de dictatura lui. Nu se știe însă din ce cauză, în ziua pusă nu s'a ținut de plan numai regimentul de tunari din micul Ciudad al Real. Isprava a fost, că pentru câteva ceasuri soldații răsculați au pus mâna pe gară, pe poștă și pe încă câteva officii publice.

Când s'a știut însă, că aiurea nu s'a întâmplar nimica în toată Spania, au retirat și tunarii din Ciudad al Real. . . Retirarea a ieșit însă prost de tot, că oștile lui Primo de Rivera au pus mâinile pe răsculați și pe trei cei mai înalți ofițeri ai regimentului i-au judecat la moarte prin glonț, iar pe ceilalți, deocamdată, i-au turnat la fere scurte. . .

Primo de Rivera a rămas deci, tot mare și tare precum a fost. Se vede că de fapt e om strășnic și cu glagore la cap, altfel n'ar putea el să se țină atâta vreme tot de-a calare.

Era să piară lumea și n'a pierit..!

Spre sfârșitul săptămânii trecute, o gazetă dela București publicase o știe cam ciudată și neobișnuită. Cică un mare învățat și încă român, cu numele Alex. Popescu, doctor în astronomie, sau cetitul stelelor, a dat veste 'n lume, că în ziua de 4 Februarie anul curgător va fi pe pământ un nemaipomenit prăpăd..! Țări întregi se vor scufunda în adâncimile pământului și un groaznic cutremur de pământ va răscoli apele celea mari, Oceanul Atlantic și Marea Mediterană, cari vor năvăli asupra uscatului și prav și pulbere se va alege din Europa!

Pricina nenorocirii va fi planeta Marte, care se va apropia prea tare de pământul nostru și va trage spre sine coaja lumii, care se va crăpa din Apus până în Răsărit cu mare cutremur și, în timpul acesta, se vor prăbuși munți, se vor scufunda șesuri, încât în seara de 4 Februarie nici piatră pe piatră nu va mai rămânea din căpătâiul nostru de lume..! Curat ca în prorocia cu Anticrist.

Aceste declarații ale „marelui” astronom (despre care până acum nu s'a mai auzit nici odată), au fost cetite de unii oameni zimbând, iar de alții cu groază. Lumea trebuia să înceapă a pieri mai cu seamă pe la ceasurile 8 dimineața..! Inșă nimic! Din văzduhul plumburii cădeau alene mari fulgi de zăpadă, cădeau într'una, par'că nici n'ar fi existat d. astronom Popescu de când îi lumea. S'au făcut nouă ceasuri și tot nimic! Atunci au început să se insenineze și fețele copiilor de școală, cari crezuseră în câțva prorociile vestitului astronom Alex. Popescu..

Și a venit seara și s'a făcut și altă dimineață, iar lumea a rămas tot așa, precum o făcuse dumnezeescul ei ziditor. Lumea cu crugurile neștiute și necetite de nimeni a rămas, precum a rămas sănătos și d. Popescu astronomul, cu gluma sa! N'a pierit lumea nicicând au sorocit-o pocăiții, dar mi-te când face glume un doctor în astronomie!

Și iacă așa a fost, măi cumetre, în ziua când era să piară lumea..!

Foametea în Basarabia

Știri sosite din Chișinău arată, că în Basarabia foametea este pe zi ce trece tot mai mare. Se știe, că din pricina zilelor secetoase din vara trecută, frații noștri basarabeni au rămas fără bucate. Cei mai cu dare de mână au mai făcut ce-au putut și s'au aprovizionat cu bucate. Dar este în Basarabia atâta sărăcime care n'a putut să-și câștige bucate, iar acum e în pragul morții de foame.

Guvernul trecut a tot tărăndat-o cu ajutoarele până când a dat iarna și oamenii au rămas fără bucate. Guvernul de astăzi nu răzbește să mulțumească deodată pe toți nenorociții, încât mai sunt și oameni cari rabdă greu de foame. Chiar în Chișinău au fost găsite multe femei și copii amețiți de foame.

S'au luat înșă toate măsurile ca cei lipsiți să fie căutați și provăzuți cu bucate.

„Poporul” se numește noua gazetă, care a început să se tipărească la Dicioșanmărtin. Din numerele cari le-am primit până acuma, se vede, că foaia „Poporului” este în locul întâi politică, slujind partidul național-țărănesc. E o gazetă sprintenă și vioaie, căreia îi dorim spor și viață lungă!

Târgurile săptămânii

Luni, 18 Februarie: Păpăuți, j. Trei-Scaune; Laslău; j. Târnavă Mare.

Marti, 19 Februarie: Chendul mic, j. Târnavă-Mică; Reghin j. Mureș.

Miercuri, 20 Februarie: Alțina, j. Sibiu; Teiuș, j. Alba; Vărădia, j. Arad.

Joi, 21 Februarie: Boroșineul-Mare, j. Trei-Scaune; Timișoara.

Vineri, 22 Februarie: Miercurea Ciucului, j. Ciuc; Râciul de Câmpie, j. Mureș.

Sâmbătă, 23 Februarie: Beia, j. Odorheiu.

Duminică, 24 Februarie: Joseni, j. Ciuc; Borșa, j. Cluj; Petriș, j. Arad; Miercurea Niraj, j. Mureș; Sic, j. Someș; Cristur, j. Odorheiu; Miercurea, j. Sibiu.

Recrutările se vor face anul acesta de abia între 28 și 29 Februarie, dupăcum a declarat dl ministru de războiu, generalul Cihosky în ședința de Sâmbătă 26 Ianuarie, a Camerei.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Fruntașul proprietar Costin Alexandru cu soția sa Aurelia Bucșa din comuna Mădărașul de Câmpie au dăruit pe seama bisericii un rând de haine preoțești. Odăjdiiile au fost lucrate la Blaj și sunt o adevărată podoabă a sfântului altar. Dumnezeu să răsplătească cu harurile sale cerești dărnicia acestei familii creștine, care a dat o pildă așa de frumoasă, de dragoste și alipire către st. biserică!

Mulțămite. La biserica din comuna Bobohalma, jud. Târnavă-mică, s'au cumpărat de curând ornate preoțești și s'au aurit vasele sfinte. Spre acest scop biserica a primit daruri însemnate dela Onor. *Familia Pop*, anume: Dna Miți Ciuchina n. Pop 5000 Lei; d. Nicolae Pop, contabil la Banca Comercială din Dicio-Sân-mărtin, 1000 Lei; D-na Carolina Pop din Cluj 500 Lei, iar ceilalți bani, în suma de 8375 Lei au fost dăruți de poporul credincios. — Tuturor binefăcătorilor bunul Dumnezeu să le răsplătească insutit!

Au ars 27 automobile. Marța trecută s'a aprins, din negrija unui șoter, magazinul de automobile „Gironi” din șoseaua Bonaparte din București, nimicindu-se 27 automobile. Paguba este peste 3 milioane.

Preoții să nu facă politică? Dupăce în alegerile trecute poporeni din eparhia ortodoxă a Orășii au bătut crunt pe câțiva preoți, au lăsat leșinat pe un protopop și au huiduit chiar și pe un arhiereu, pe alții nu i-au mai lăsat să slujească în biserici, — episcopul ortodox al Orășii P. S. Roman Ciorogariu a dat o circulară, prin care oprește pe preoții săi, ca să mai facă politică, cerând dela fiecare câte o declarație în scris, iscălită de martori, prin care declară că au părăsit partidul în care erau înscrși, ori apoi își depun de bună voie patrafrul.

Un dinte de 11 picioare. La muzeul din Harvart au adus un dinte care are o lungime de 11 picioare și o greutate de peste 150 kilograme. Dintele a fost o măsea a unui animal vechiu, care a trăit pe pământul nostru înainte cu 5000 de ani.

Dintele a fost aflat îngropat în malul râului Mistrețului din Alaska, America de Nord. Până acuma cel mai mare dinte era cel dela muzeul Carnegie din Pittsburg, America de Nord, care are o lungime de 9 picioare.

Sărbătoarea liceului de băieți din Blaj. Sfinții Trei-Ierarhi sunt patronii liceului de băieți din Blaj. Cu acest prilej se făcea și se face până în ziua de astăzi câte o serbare școlară în sala de gimnastică a liceului, la care ia parte și publicul.

O datină străveche este, că cu acest prilej elevii să declame în toate limbile ce se propun la școală.

Vorbirea obișnuită o ține de regulă președintele cercului literar al școlii, de astădată elevul Teodor Bodogae din clasa VII. A. care a arătat viața și munca neistovită a celui mai mare învățat din Blaj, Timotei Cipariu.

Românește a declamat elevul Andrei Muntean cl. VII., latinește Tit Valea cl. VII., grecește Ioan Șerbu cl. VII., franțuzește Ioan Cigărean cl. VI., și nemțește Romul Boca cl. VI.

Corul elevilor a cântat, sub conducerea dlui profesor Heinz Heltmann, în opt voci, două cântări, acompaniate de orchestra liceului, iar odată orchestra singură. Foarte frumos au cântat cei trei profesori de muzică, dnii: Heinz Heltmann, Celestin Cherebețiu și Iuliu Mureșan, la violină, viola și cello.

La sfârșitul serbării păr. vicar general arhiepiscopesc, Ilustrisimul Dr. Ambroziu Chețian a împărțit elevilor ce s'au produs cu conferință și cu declamări câte un premiu în bani.

Zahărul vindecă gripa. Un profesor dela facultatea de medicină din Oxford a dovedit că zahărul este poate cel mai bun leac împotriva gripei. Așadară recomandăm și noi, ca toți cari s'au îmbolnăvit de gripă să mănânce cât mai multe bomboane ori zahăr cubic. De altfel în casele în cari zac bolnavi de gripă bine, să se împrăștie prav de zahăr pe cărbuni, că fumul de zahăr curățește aierul.

Ajutorarea bisericilor minoritare. Guvernul dlui Maniu a hotărât să dea bisericilor minoritare (rom. cat., reformate, luterane, iudevești) un ajutor de 200 milioane lei, așa că toate bisericile minoritare vor primi anul acesta cu câte 350—700 mii lei mai mult decât anul trecut.

Haite de lupi în comunele din Munții Apuseni. De când cu frigul cel mare haite de lupi intră în satele din Munții Apuseni și sfășie animalele de casă, scoțându-le din grajduri și cotețe. Omenii au luat-o cu săcurile și cu sapele și hârlețele împotriva lor, omorînd zeci de lupi, dar până nu vor ieși vânătorii cu gonaci în regulă împotriva lor, satele nu vor scăpa de vizitele acestea atât de neplăcute.

Un bătrân volnic. Intr'un sat din Egipt s'a descoperit un bătrân născut în anul 1776. Se crede că el este cel mai bătrân om din lume. Cu toate că este de 153 ani, el este deplin sănătos și cu mintea la loc. Are șase copii, dintre cari cel mai tânăr de 60 de ani, așa că l-a avut pe când era de 93 de ani.

Incăierare la o nuntă. La nunta lui Vasile Toma din Strehăia s'au luat la ceartă frații Popescu cu frații Dascălu și Oltean. Ajungând în sfârșit la bătaie, s'a produs o încăierare între toți nuntașii. Sunt patru grav răniți între cari și mirele, și mai mulți ușor răniți.

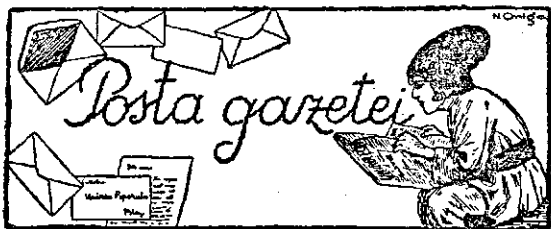
O teatralistă se face călugăriță. Dșoara Simone Sufrinera era să cânte săptămânile trecute la opera din Chicago, America de Nord, dar marea cântăreață n'a cântat decât odată, și apoi a spus directorului operei, că se retrage în mănăstire. Publicul a umplut cu de-săvârșire opera, când marea cântăreață a cântat pentru cea din urmă oară, luându-și adio pentru totdeauna dela public și apoi retrăgându-se într'o mănăstire de maice catolice.

Varză murată

Dacă pe deasupra varzei murate se formează mucezeală, care, chiar și după ce se delătură, din nou se formează, varza se poate strica. Pentru ca să se împiedece aceasta, e bine să se pună în bute un păhar de vinars de bucate. Nu e bun vinarsul fabricat din cartofi. Vinarsul se pune de câteori se ia varză din bute. Dacă se pune cel puțin de patru ori, e de ajuns și varza nu se strică, din contră, are un gust mai plăcut.

Folosirea cartofilor înghețați

Cartofii înghețați încă se pot folosi. Pentru aceasta se fierb și se așează într-o groapă făcută în pământ. Pe fundul gropii și pe margini se pun scânduri, iar dacă nu sunt scânduri se pun paie, pentru ca să nu cadă pământ printre cartofi. Cartofii fierți proaspet se pun în groapă. Peste cartofi se pun iarăși paie sau scânduri și pe urmă se așează pământ, pentru ca ploaia să nu intre la cartofi. Cartofii puși astfel în groapă stau ani de zile. Au un gust acru și îi mănâncă bine și vitele și porcii.

Sandî. Poezia nu merge. Strofele dela început ar mai fi, dar cea din urmă, nu mai păstrează »ritmul«, schiopată greu.

Vestim iarăși, că nu putem lua în socotință la publicat, hârtiile scrise pe amândouă fețele! Cine vrea să publice ceva la gazetă, trebuie să scrie cu foarte mare grijă, cu cerneală, și numai pe-o parte a hârtiei!

Alexandru Naghi. Am primit Lei 180 pe 1928.

Fedoreac George. Am primit 595 Lei din cari 360 Lei în ab. DV. pe 1926, Lei 95 pe 1927, Lei 180, iar pe 1928 Lei 85. Mai restați 95 Lei pe 1928. Iar restul de 215 Lei pentru Mihai Toma I. G. pe 1926 Lei 35, pe 1928 Lei 180.

Simlon Rujină. Am primit 360 Lei, abonamentul pe 1928 și pe 1929.

Cavril Cădea. Am primit 180 ab. pe 1929.

Titu L. Moga. Am primit 180 Lei pe 1929.

Stefan Precup. Bani trimiși în April 1926 adecă 210 Lei i-am trecut pe 1924 ab. Lei 90, iar 120 Lei ab. pe 1925. Pe 1926 nu-i plătit.

Vă rugăm a ne scrie dacă cumva ați trimis cu altă dată abonamentul pe 1926. Cu data de 10 Ian. 1929 am primit 360 Lei.

Gioban Ioan. Am primit 200 Lei, din cari am trecut pe 1928 Lei 180, iar 20 Lei pe 1928.

Gheorghe Tohătan. Vă comunicăm la dorința D-rei că Ardelean Ioan are o restanță de 432 lei pe anul 1926, lei 72 pe 1927, pe 1828, lei 180.

Bunaciu Ioan. Am primit 270 lei, din cari 180 în abonamentul DVoastră pe 1928, iar 90 lei pentru Cișmaș Pavel abonament începând din 15 Ian.

Ioan Horvat. Cu data de 9 Noemvrie 1928 am primit 100 lei, din cari 38 i-am trecut pe 1828, iar 62 pe 1929.

I. G. P. F. Ornatele comandate pentru biserică sunt gata.

Cuceu Trăian. Am primit în 24 Oct. 1928 Lei 280, din cari am trecut restanța pe 1927 Lei 100, iar pe 1928 Lei 180.

Ioan Cozma. Am primit 200 Lei, abonamentul pe 1929.

Oficiul parohial. Ragla. Am primit 300 Lei, din cari am trecut pe 1928 Lei 180, iar 120 Lei pe 1929.

Nicolae G. S. Radu. Am primit 330 Lei. Restanța pe 1927 Lei 120, pe 1928 Lei 180.

Gavril Cotor. Am primit 180 Lei pe 1928.

Redactor: IULIU MAIOR.

Citiți și răspândiți: „UNIREA“

Nr. 236—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziunii Nr. G. 1030/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Henrich Rehner. repr. prin avocatul Dr. Fritz Folbert pentru încasarea creanței de 7285 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 Februarie 1929 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-mic la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Birou, masă, șifoner, cal, și altele în valoare de 18800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 20 Ianuarie 1929.

NICULAE BACIU

(678) 1—1

portărel

De vânzare

La distanță de 2 km. de gara Aiudului se vând din mână liberă: 60 jug. loc arător, 10 jug. pădure, 2 jug. teritor de vie și 8 jug. fânaș, toate într'un complex. Doritorii se vor adresa în Aiud, Piața lemnelor nr. 12, la

(661) 2—3

SZERGELY IOAN

Cum umblă banii

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	166 lei 55 bani
1 franc francez	6 „ 53 „
1 liră engleză	807 „ 50 „
1 liră italiană	8 „ 75 „
1 coroană cehoslovacă	4 „ 95 „
1 dinar sârbesc	2 „ 95 „
1 zlot polon	19 „ — „
1 marcă germană	39 „ 80 „
1 pengő unguresc	29 „ 15 „
1 leva bulgărească	1 „ 25 „
1 schiling austriac	23 „ 50 „

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Bani mai puțini se schimbă totdeauna ceva mai puțin.

La Firma »Acza«, depozit de mașini Blaj

fost „Sieger“

se vând mașini de cusut, biciclete și patefoane, în rate lunare de 500 lei, plăci de patefoane dela 100 lei în sus, și tot felul de accesorii cu prețuri reduse.

Str. Timotei Cipariu

Cu simă
KAUNTZ și LICA

(677) 1—4

Prăvălie nouă de fier în Blaj

Firma din Mediaș „Curtea de fier“ Wilhelm Oberth a deschis, în casa Sinberger din piața »Inocențiu Micu Clain«, o filială, și susține în totdeauna un magazin mare din toți articolii de fierărie.

Pentru plugari: pluguri, pluguri de săpat, stropitoare de vic, sape, coase, pompe, sârmă ghimpată și sârmă împletită.

Pentru zidiri: traverse, cement, hârtie de izolat zidurile, hârtie de coperit, ghips, trestie de stucatură, fierărie pentru zidiri, vopsele și sticlă.

Pentru industriași: Unelte de tot felul, fier, tinichea, oțeluri și cuie de sârmă.

Pentru gospodărie: vase emailate de tuci și de tinichea, cele mai fine tacâmuri, sobe, cupatoare pentru gătit, paturi, spălătoare, scaune, vane de scaldat, mașini de cusut, trăsuri pentru copii, biciclete, gramofone, plăci, radio și articole de sport.

Reprezentantul autorizat al firmei Ford: automobile lux și de povară, tractoare, toate articolile necesare pentru automobile, pneu, mobiloil. uleuri shell.

Principiile firmei noastre vechi și renumite: de a vinde numai mărfuri bune și cu prețuri solide și de a servi publicul cât se poate mai bine și mai cinstit, ne lasă a crede că întreprinderea noastră tină ră se va desvolta cât se poate de bine.

Sucursala „Curții de fier“ Wilhelm Oberth din Mediaș

în Blaj

Piața „Inocențiu Micu Clain“,
Casele Sinberger.

(679) 1—3